

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Holst (S):

Socialdemokratiet undrer sig meget over dette lovforslag. Det, det drejer sig om, er, at man skulle holde en folkeafstemning om, hvorvidt man inden 1981 skal påbegynde opførelse af kernekraftværker i Danmark. Den første forudsætning for, at man kan holde en folkeafstemning, er altid, at man har et klart problem eller spørgsmål, der skal tages stilling til. Her må vælgerne jo sige: hvis de og de forudsætninger er opfyldt, vil vi i givet fald gå ind for kernekraft; hvis de og de forudsætninger ikke er opfyldt, vil vi ikke gå ind for det.

Vi må afvise det som et unødvendigt, et uigenomtænkt og et næppe helt alvorligt ment forslag.

Ivar Hansen (V):

Forslaget har jo tidligere været fremsat, og jeg kan i lighed med tidligere sige, at vi fra venstres side ikke kan støtte dette lovforslag. Det siges i bemærkningerne, at der er tale om en afgørelse, som vil få meget betydelige, måske endog skæbnesvangre følger for så at sige hele den danske befolkning. Det mener vi slet ikke der er tale om; vi mener tværtimod, at indførelse af kernekraft er et naturligt led i energiforsyningen i et moderne industrisamfund, som Danmark jo er, og vi mener, det er folketingset, som bør træffe den beslutning og i øvrigt træffe den hurtigt.

Derfor må vi afvise lovforslaget.

John Winther (KrF):

Vi kan heller ikke tilslutte os dette lovforslag fra fremskridtspartiet, og jeg kan tilføje, at vi egentlig heller ikke rigtig forstår meningen med det. Man henviser i bemærkningerne til, at de folketingsmedlemmer – og det gælder jo os alle sammen – der blev valgt den 15. februar 1977, ikke var specielt udpeget til at tage stilling til dette problem. Ja men det kan vi da vist sige om alle lovforslag, der fremsættes her i folketingset.

I øvrigt vil jeg lige komme med den sidebemærkning, at der for det konservative folkepartis vedkommende ikke var nogen tvivl:

vi havde gjort os vores stilling til kernekraft-problematikken helt klar også inden valget.

Men lad nu dette ligge, for hvad er det egentlig, fremskridtspartiet vil have os til? De vil faktisk have os til noget, der er i strid med grundloven, for jeg kan ikke finde nogen paragraffer, der muliggør en afstemningsform som den, der her er tale om. Det, der er naturligt, er, at folketingset vedtager en lov, hvorefter et antal folketingsmedlemmer må tage stilling til, om man ønsker denne lov sendt ud til folkeafstemning eller ej.

Vi har ikke nogen ønsker i den retning, men vil og kan naturligvis ikke modsætte os, hvis der samles det tilstrækkelige antal underskrifter på, at en sådan lov skal ud til folkeafstemning. Vi har ikke noget ønske om det, men skal der være en folkeafstemning, må det dog være rimeligt, at befolkningen ved, hvad det er, den skal tage stilling til, og ikke sådan en gang plat eller krone-mentalitet, som ligger bag dette lovforslag.

Vi må afvise det.

Langsted (CD):

Vi deltager også i afvisningen af det foreliggende lovforslag, først og fremmest fordi vi mere eller mindre principielt er modstandere af at afholde folkeafstemninger om hvad som helst her i landet. Endelig er der også det rent konkrete i det foreliggende forslag, som allerede påpeget af de foregående talere: det er meget uklart. Der kunne lige så godt stå: »skal der inden 1981, 1982, 1983, 1984, 1985 være påbegyndt opførelse af kraftværker i Danmark.« Det er nøjagtig det samme.

Honoré (KrF):

Jeg kan godt se, at der er noget tilfredsstillende i, at politikerne kan lægge et stort, kontroversielt spørgsmål ud til afgørelse i befolkningen, og at man på den måde måske kan afvæbne noget af den bitterhed, der vil komme hos det mindretal, en sådan afstemning vil vise.

På den anden side synes jeg nok, at en sådan fremgangsmåde rejser en del spørgsmål. Er det ikke en demissionering af folketingset? Folketingset viger tilbage for selv at træffe en afgørelse. Det er en afmagtserklæring, kunne man sige.